

GUIÓ CANTATA DEL PRAT 2016-17

SOM EL FUTUR

Personatges

Antonio
Anna
Salma
Pavel
Iaia Mila

Resum d'escenes

1. PRIMER DIA DE CURS

Pati de l'escola el primer dia de classe. Retrobament entre els companys. Comenten els reptes, les il·lusions els dubtes i les sorpreses que els esperen.

2. EL RUMOR

Els companys surten tots junts per rodar un videoclip a la Plaça Catalunya i es troben amb els alumnes d'altres escoles. Quan passen per davant de la plaça Pau Casals l'Anna diu al Pavel Kazalón que sembla el seu nom en català, l'Antonio exagera i diu que ell es farà famós perquè serà youtuber, la Salma li diu a l'Anna que a ella li agradaria ser esportista i parlen que un dia podrien quedar per anar a l'Estruch.

3. L'ANIVERSARI DEL PAVEL

Som a casa de la Iaia Mila, on viu el Pavel. És el dia del seu aniversari i la seva mare, que viu fora, el truca per felicitar-lo. Però ell aquest any, el Pavel, rep un regal molt especial; un violí del seu avi. Al despertar-se al matí següent pensa en lo afortunat que és, i pensa en com poden estar en aquell moment altres nens del món. Llavors decideix que serà músic, com el seu avi.

4. COLÒNIES I EL RAP PER L'ANTONIO

L'Antonio està enrabiad i sol al pati. No vol que ningú s'apropi. Tots van de colònies, però ell i dos companys més no poden. Explica al Pavel, la Salma i l'Anna que a casa seva les coses no van bé i no poden pagar-ho. A tots els hi sap molt de greu, i l'Anna, pensativa, diu que té una idea. Quan tornen de les colònies, han preparat una sorpresa per l'Antonio i els seus companys: un rap.

5. TINC UN NOU PLA

L'Anna i l'Antonio es confessen que s'agraden, s'ajuden i es donen suport. El grup Sense Sal canta una cançó que parla dels nous plans que podem fer junts amb les persones que ens importen.

6. UN ANY PER RECORDAR

La Salma s'esforça molt per millorar en la seva passió que és l'esport, però és molt sacrificat i s'ha de lluitar molt. A més està insegura i té dubtes de què farà l'any que ve. L'Anna s'atura a parlar amb ella i juntes recorden totes les coses bones que han viscut aquest any i s'adonen que el curs és a punt d'acabar!

BIS: SOM EL FUTUR

CANT DE COMIAT: SARDANA DEL PRAT

GUIÓ

Veü en off: La història que tindrà lloc a continuació és l'aventura de quatre amics que enguany fan 6è de primària, l'Antonio, l'Anna, la Salma i el Pavel. Els coneixeu? (*Entren a l'escenari saludant-se*)

laia Mila: Eh! Tu, vailet! Que ja t'oblidaves de mi! I mira que t'ho hagi de dir jo, que per això de la memòria...ehem...

Veü en off: Té raó! Us presento, a l'àvia del Pavel, la laia Mila! Ara sí, ens remuntarem al primer dia d'escola...

Tots: (*tots alhora*) Què tal ha anat l'estiu?

Antonio: hahaha! A mi massa bé, jo estaria de vacances tot l'any! I pensar que encara falten 9 mesos per les vacances...

Anna: Doncs jo m'oloro que serà un any molt especial! Segur que hi haurà moltes sorpreses! A mes aquest any ens toquen uns profes molt guays, ho heu vist?

Salma: Sí, però la profe d'educació física ha canviat... Per cert, que m'ajudareu amb això de triar l'institut? És que jo no conec gaire el Prat encara!

Pavel: Clar Salma! Jo la veritat és que tampoc ho tinc gaire clar, i la meua àvia no en sap d'aquestes coses.

Anna: Bé! Ara no pensem en això que queda molt de temps i tenim tot un any per descobrir!

UN ANY PER DESCOBRIR

Veü en off:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16! Sabíeu que al Prat hi ha 16 escoles? més de 600 nois i noies disposats a passar-ho bé, a aprendre i a protagonitzar el seu futur! El futur, diuen que és allò que somies mentre la vida et va portant altres plans... Però, ja sabeu que, al cap i a la fi, somiar és una manera de planificar-se!

Un bon dia entre els nois i noies del Prat corria un rumor... s'anava passant un missatge que deia (*mira el mòbil*): "Ei! Avui al sortir de l'escola ens veiem tots a la Plaça Catalunya! Passa-ho!!!"

(*Sortint de l'escola*)

Antonio: Eeei! Heu sentit el que diu la gent? Va, som-hi! Anem a Plaça Catalunya!

Pavel: Però per fer què?

Salma: Jo tinc una amiga al Bernat Metge i m'ha dit que es cantarà i es ballarà una cançó! Com una festa, no sé! Jo segur que hi vaig que em mola molt ballar!

Tots: Siii? Ole!! Anem!

(*van pel carrer*)

Anna: Ai! Mira Pavel! Has vist on som? Som a la teua plaça! Pavel Kazalóv! hahaha

Pavel: (*ofès*) Però què dius?

Anna: Sí! Som a la plaça Pau Casals, t'ho deia en sèrio!

Antonio: Ostres, no sabia que eres famós Pavel! (*xulejant*) Jo sí que ho seré d'aquí uns anys. Em faré un canal i seré Youtuber! Explicaré a la gent com fer rimes de rap, com fer grafittis, beatbox... Flipareu!

Salma: Però ara no pots fer-ho, està prohibit! Encara has d'esperar molts anys per poder-te'n fer un.

Antonio: Bé, però és igual, jo ara em vaig preparant, vaig aprenent bé les coses i m'estic current el meu segell personal, saps?

Pavel: *(amb curiositat)* Què vols dir?

Antonio: Doncs això, la meva marca, amb el vestuari, tot!

Salma: A mi m'agradaria ser esportista però, si quan sóc gran porto el vel... Heu vist tot el que va passar amb els Jocs Olímpics? Quina ràbia! Els periodistes es fixaven més en com anava vestida la gent, ...que si banyador, que si bikini, burkini,... i en canvi no es parlava de l'esport, la competició i els resultats!

Anna: Mira Salma, doncs, saps què et dic? Que tu i jo quedarem un dia i anirem a l'Estruch a fer esport i el que ens doni la gana. I d'aquí a un temps, ja veuràs que aquests comentaris hauran passat a la història! I enlloc de parlar de si les esportistes porten faldilla o pantaló o bikini o el que sigui, a les teles parlaran d'una noia pota blava que ha guanyat el mundial! Tu ara, ves fent com l'Antonio! Prepara't!

Antonio: hahaha Ole Anna!

(Van gravant-se amb el mòbil mentre van pel carrer, es troben amb gent d'altres escoles. Van saludant i els nens del públic els saluden).

Antonio: Ei, mireu qui va també! Hi ha gent del Verdaguer, del Joan Maragall, l'Institut Escola!

Salma: Sí! i del Mare de Déu del Carme, La Seda, Pepa Colomer, Tarradellas i Bernat Metge!

Pavel: ...i del el Darwin, el Ramon Llull i l'Escola del Parc!

Anna: ...i del Sant Jaume, del Jaume Balmes, Nostra Senyora del Mar, Galileo Galilei!

Director del rodatge: Benvinguts i benvingudes! SORPRESA! Aneu-vos ubicant als espais que teniu designats i estiguen atents a la directora per seguir les passes. Equip de rodatge a punt? Músics a punt? Escoles a punt? Públic a punt? Doncs, ACCIÓ!!

SOM EL FUTUR (Videoclip)

Veuen en off: L'Alegria i l'entusiasme es va anar barrejant amb l'arribada del fred. El Pavel vivia sol amb la seva Àvia, la iaia Mila. Feia temps que no veia la seva mare perquè ella treballava fora. Quan arribava l'hivern, el Pavel no podia evitar entristir-se i sentir-se una mica sol. Sobretot perquè coincidia que, amb l'arribada del Nadal, arribava també el dia del seu aniversari.

(Al sofà de casa, El Pavel i la iaia Mila estan tapats amb la manta)

iaia Mila: Només falten 12 minuts pel teu aniversari, Pavel! Què, ja has pensat quin desig demanaràs?

Pavel: *(trist)* No ho sé iaia Mila... aquest any no tinc ganes de fer anys, perquè no sé si el desig que demanaré es farà realitat... Tots els meus amics segur que estan amb la seva família sopant i celebrant coses i...

iaia Mila: Ai fill... Mira, quan jo tenia la teva edat, vaig conèixer el teu avi! Amb 11 anys...! Mentre jo corria amb ell pel carrer, les nostres famílies decidien que ens casaríem uns anys més tard. Ell era de casa bona, però jo no tenia ni tan sols ninos per poder jugar. Ens vam casar i, amb els anys, el vaig estimar, i molt, però jo mai vaig acceptar que les nostres famílies decidissin per nosaltres que havíem de compartir tota una vida junts. Tenir la teva mare va ser el regal més bonic del món, i el regal més bonic del món s'ha de cuidar molt bé. Però, quan el teu avi ens va deixar per culpa de la guerra, només ens en van quedar els records i....

(Truquen al telèfon)

Pavel: *(contesta amb molta alegria)* Mare! (...) Gràcies! (...) Jo també et trobo a faltar... (...) Sí, aviat... (...) L'escola bé, sí, i els amics molt bé. Ah! Saps què?! He descobert que hi ha una plaça que es diu com jo! (...) L'Àvia bé (...) No, no m'ha dit res (...) Entesos (...) Sí, ens cuidem els dos (...) Jo també t'estimo... fins aviat. *(Penja el telèfon i mira l'àvia amb cara d'intriga)*

Iaia Mila: El que et deia, és que només ens van quedar els records i una cosa molt especial. Tanca els ulls, fill. Aquest regal l'hem guardat amb la mare pel teu aniversari des de fa molt i molt de temps.

(Treu un paquet amb una funda i li posa a la falda d'en Pavel que està amb els ulls tancats)

Pavel: *(obre els ulls, es sorprèn, obre el paquet, veu que és un violí i es posa a plorar)* És... el... violí... de l'avi?

Iaia Mila: Ara sí que es el teu aniversari, fill *(l'abraça)* Demana fort el teu desig!

Veu en off: Aquella nit, el Pavel va dormir abraçat al violí. Feia fred i es va quedar ben arraulit dins el llit. Amb el primer raig del sol va obrir un ull i es va adonar que no estava sol. Mai més estaria sol, perquè, malgrat que de vegades les persones no estiguin aprop, pots sentir que estan amb tu. Tenia molta sort!

SIMFONIA DEL NOU MÓN

Veu en off: Va arribar la neu, va arribar la pluja, va arribar el vent i per fi, va arribar el sol. Semblava que ja venia el bon temps i moments alegres per tothom... menys per l'Antonio.

(Es veu l'Antonio assegut a un racó del pati capcot i enrabiad. Els 3 amics s'hi apropen)

Anna: *(preocupada)* Ei, Antonio! Què et passa?

Antonio: *(indignat)* Deixeu-me en pau!

Pavel: Què ha passat? Pots confiar en nosaltres, som els teus amics. Digues, per què estàs enfadat?

Antonio: *(pausa)* És molt injust! El Joan, el Moha i jo ens quedem sense colònies!

Salma: Per quin motiu?

Antonio: *(pausa)* A casa meva no estan bé les coses... no ho podem pagar.

(S'aixequen, marxen plegats i continuen parlant, l'Anna es queda una mica enrere, entristida i barrinant alguna cosa.)

Veu en off: L'Antonio va explicar als seus companys la situació. L'Anna, però, mentre escoltava amb cara trista, semblava que estigués pensant en alguna altra cosa... què deuria estar barrinant? Per una banda, no podien aconseguir amb tan poc temps els diners per l'Antonio, així que havien d'acceptar que no podia venir amb ells... però, si no podia venir, el que sí podien fer és fer-li una sorpresa a la tornada! Un regal per ell i també pels companys que no podien venir!

(Entren de nou en escena amb les motxilles de colònies i sense l'Antonio. L'Anna es puja a un lloc perquè tothom la vegi, i dirigint-se a tots els nens de 6è, diu)

Anna: *(xiula)* Ei! Escolteu! Quan tornem després de les colònies, podríem preparar una sorpresa a l'Antonio, al Joan i al Moha que no han pogut venir, què us sembla?

Alumnes de 6è: Sí!!!

Pavel: Malgrat no puguin venir, podríem fer alguna cosa perquè sentint que els hem trobat a faltar! Jo podria fer alguna cosa amb música... una cançó... no sé...

Anna: Ja ho tinc! Podríem fer un Rap tots junts! L'Antonio no s'ho creurà!! Som-hi?

Veü en off: I entre tots, van anar recordant tot el que els explicava sempre l'Antonio... El rap, el hip-hop, els dj, el beatbox,... Ho van barrejar tot i... PAM!! Mireu quina sorpresa es va trobar l'Antonio a la tornada!

(Es veü com entra l'Antonio)

Anna: *(agafa de les mans a l'Antonio que està sorprès i atordit)* Antonio!! Sabem que no has pogut venir, però per nosaltres, és com si hi haguessis estat! Per demostrar-ho, t'hem fet un regal! *(i li diu fluixet i de manera especial)* Espero que t'agradi...

RAP

(Quan acaba tots van a abraçar-lo i els últims en separar-se són l'Antonio i l'Anna, que es veü com li fa un petó a la galta a l'Antonio a l'acabar)

Antonio: Ffff, ha sigut brutal el regal. Saps què, Anna? És la primera vegada que algú es pren en serio que m'agradi el rap. Des de principi de curs que tu has sigut la única que m'ha donat suport i que ha cregut en mi de veritat. Saps per què em vaig enfadar tant també aquell dia? Perquè tenia moltes ganes d'anar de colònies per...

Anna: ...per...

Antonio: Per poder estar amb tu.

(S'abracen i poc a poc i entra Sense Sal)

TINC UN NOU PLA

(Coreografia entre els protagonistes i s'hi van afegint tots els actors menys la Salma)

(Es buida l'escenari i la Salma entra corrents perquè està entrenat, va esbufegant i parlant per ella mateixa)

Salma: M'agrada educació física perquè no m'entreno de res a mates i escriure se'm dona fatal! Magradaria millorar, però per fer-ho haig de tenir totes les tardes ocupades fent esport i entrenant! M'agrada córrer perquè se'm dona bé, però la veritat és que sempre vaig corrents! *(pausa)* Quina ràbia!!! Per què és tot tan difícil? I a sobre em diuen que sóc una marimacho...

Anna: *(entra en escena)* Ei Salma! Estàs bé?? *(l'abraça)*

Salma: No... no ho estic. I a més no sé a quin institut vull anar perquè no tinc ni idea de com es diuen, com són, si vindreu amb mi a classe...

Anna: Ja t'entenc... a mi també em passa una mica això, però al menys tu saps el que se't dona bé.

Salma: Potser sí però saber-ho no m'ajuda gaire... tu sempre ajudes a tothom i estàs feliç.

Anna: Doncs jo a tu t'admiro molt. Saps què Salma? De vegades cal aturar. Cal mirar enrere i adonar-se de tot el que has aconseguit. Segur que no està tan malament. I pensa que el curs, ja és a punt d'acabar i... vindran les vacances!!!

(riuen)

UN ANY PER RECORDAR

Veu en off: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, i 9 mesos han passat. No se n'havien adonat però havien viscut reptes, il·lusions, dubtes i sorpreses de tot tipus. Ara, però ja sabien respondre millor totes les preguntes que es feien el primer dia.

Pavel: Sabeu què? Aquest any heu sigut part de la meva família.

Anna: Sí, tens raó, ha sigut més que passar-ho bé!!

Antonio: És la primera vegada en la meva vida que no vull que arribin les vacances... Ara mateix em quedaria a 6è per sempre!

Salma: Per cert, al final a quin institut anireu?

Tots: (*ahora*) Ostres!! encara no ho hem decidit!!! hahaha

Pavel: Fem una cosa, després de l'estiu podríem quedar a la meva plaça per Festa Major i sortim junts!!! hahaha

Antonio: O anar a algun concert de rap millor, no?

Salma: O podríem fer junts la cursa!!

Anna: Farem el que voldrem perquè l'any que ve comença tot de nou! (*es gira als nens i nenes de 6è*) I vosaltres, us hi apunteu o què?

Tots: sí!!!

BIS: SOM EL FUTUR

PRESENTADORA DE L'ACTE

Així és com aquests nois i noies de 6è han viscut aquest darrer curs de primària i es preparen pel seu futur! Desitgem que els vagin molt bé els mesos de curs que queden i que gaudeixin del concert que els hem preparat a la Capsa junt amb les seves famílies aquesta tarda, així que un fort aplaudiment per tots ells i totes elles!

Agraïm la participació als joves músics alumnes de l'escola de música.....

Als actors i actrius del Baldiri Guilera.....

La col·laboració de tot el professorat que ha fet possible i que ha creat conjuntament la cantata Som el Futur.....

ETC.....

I com és tradició ens acomiadarem amb la Sardana.

SARDANA DE LA FESTA MAJOR